

Bir İnkârın Tarihi: 24 Nisan Ermeni Soykırımının Başlangıcı

24.04.2021 • Güncel Müdahaleler, Ulusal Sorun • Yeni Komünizm

Tarihçiler ve sosyologlar arasında Ermeni Soykırımının gelmekte olup olmadığı, bunun temellerinin var olup olmadığı arasında bir tartışma söz konusu olsa da mutabık olunan nokta şudur ki 24 Nisan 1915 tarihi her şeyin resmi olarak başladığı tarihtir. Dönemin Dahiliye Nazırı (İçişleri Bakanı) Talat Paşa'nın emriyle aralarında Krikor Zohrab, Gomidas Vartabed gibi tanınan figürlerin de olduğu İstanbul'da bulunan 2234 aydın ve siyasi figür tutuklanarak Ankara'da bulunan iki farklı merkeze götürüldü. Bu tarih daha sonra Ermeni Soykırımı'nın başlangıç ve anma günü olarak kayıtlara geçecekti.

Soykırım

Bir mefhum olarak soykırım kelimesi tıpkı Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı gibi Türkiye "sosyalist" hareketlerinin bütününde turnusol kağıdı işlevi görür. Bu son tahlilde hakim ulus şovenizmine düşüp düşmemenin meselesidir, ırkçı resmi tarihi kabul edip etmeme ve Türkiye'de faşizmin kutsal sentezi olan Türkçü/İslamcı ideolojiye karşı çıkabilme meselesidir. Bilinen bir gerçektir ki bugün Türkiye'de ilerici, solcu hatta bazen devrimci olarak tanımladığımız kişiler dahi bir "soykırım inkarcılığına" girişebilmekte, yeri geldiğinde bu cani suçu normalleştirmeye, meşrulaştırmaya çalışmaktadırlar; dolayısıyla Ermeni Soykırımı aslında bir inkarın da tarihidir. Bu sadece 1915-1917 yılları arasında bir milyonu aşkın Ermeni'nin öldürülmesi değil, bu caniliğin yıllar boyunca asimilasyon ve inkar ve ulusal baskıyla tahkim edilmesi; gündelik hayatta her gün tekrar tekrar yaratılması meselesidir. Nitekim çöken İmparatorluğun üzerinden faşist bir diktatörlük inşa eden Kemalist rejim daha sonra Türkiye/Kürdistan coğrafyasının üzerine bir karabasan gibi

Dipnotlar:

[i] Kaypakkaya, İbrahim. *İbrahim Kaypakkaya Bütün Eserleri*. 7th ed. Nisan Yayıncılık, 2016.

[ii] Birleşmiş Milletlerin söz konusu sözleşmesi 1948 tarihli olmakla beraber kelimeyi ilk kez kavramsallaştıran kişi Raphael Lemkin'dir. Lemkin 1921 yılında Talat Paşa'nın Berlin'de öldürülmesi üzerine kitlesel suçlara olan ilgisi paklanan Lemkin özellikle Malta Yargılamalarında Ermeni Soykırım suçlularının beraat etmesi üzerine uluslararası hukukta böylesine kitlesel bir suçun muadili bir kanun bulunmadığını fark etti. O noktadan sonra da çalışmalarını bu alana yönlendirerek soykırım kelimesini kavramsallaştırır. Lemkin daha sonra uzun yıllar mücadele vererek nihayet 1948 yılında Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesi'ni BM'ye sundu ve Sözleşme kabul edildi. Lemkin soykırım suçunun örnekleri olarak Ermeni Soykırımını, Holokost'u ve Batı emperyalistlerinin sömürgecilik dönemindeki suçlarını göstermiştir. Yine Lemkin için belirli bir grubun hedef alınması ve imhasının amaçlanması dahi soykırım suçunu teşkil etmektedir.

[iii] Kaypakkaya, İbrahim. *İbrahim Kaypakkaya Bütün Eserleri*. 7th ed. Nisan Yayıncılık, 2016.

[iv] A.g.e